

מ"י 54826/05/17 - מ.י. יחידת ארז - מג"ב צפון נגד קאסם ג'ומעה, עלי אבו דאהוק

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"י 54826-05-17 מ.י. יחידת ארז - מג"ב צפון נ' ג'ומעה ואח'
תיק חיצוני: 214628/2017

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת מ.י. יחידת ארז - מג"ב צפון
נגד
חשודים
1. קאסם ג'ומעה
2. עלי אבו דאהוק

החלטה

זוהי בקשה שלישית להארכת מעצרם של שני החשודים בחשד לעבירות התפרצות, קשר לפשע, עבירות נגד חוק הכניסה לישראל ועוד.

הבקשה מגובה בהצהרת תובע, ולפיה מבוקשים חמישה ימי מעצר נוספים.

ב"כ החשודים טענו כי יש לשחרר את החשודים לאלתר. טענותיהם מבוססות על אי חוקיות, לטענתם מהותית ושורשית, שנפלה בהליך.

שתי הבקשות הקודמות, בהן התבקש והוארך מעצרם של החשודים נדונו בבתי משפט אחרים - הראשונה בבית משפט השלום בנצרת, והשנייה בבית משפט השלום בטבריה.

לטענת הסניגורים, הגשת בקשה נוספת, זו הנוכחית, בבית משפט זה, נוגדת את הוראותיו של סעיף 3(ב) לחוק המעצרים. משהוגשה הבקשה בניגוד לסעיף האמור, הרי שלטענת הסניגורים, דינה להידחות על הסף מחמת אי חוקיות.

סעיף 3 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה, מעצרים), תשנ"ו-1996 קובע כדלקמן:

- 3 (א) בכפוף להוראות אחרות שבחוק זה, הסמכות המקומית בענין שחוק זה דן בו, תהא נתונה לבית המשפט אשר באזור שיפוטו התקיים אחד מאלה:
- (1) נעברה העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה, כולה או מקצתה;

- (2) נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה;
- (3) האדם מוחזק במעצר ולא ניתן לפנות לבית המשפט במקומות האמורים בפסקאות (1) או (2) בשל נסיבות מיוחדות שיפורטו.
- (ב) הוגשה בקשה לבית המשפט לפי חוק זה בענין מעצר או שחרור, ימשיך אותו בית משפט לדון בכל בקשה כאמור הנמצאת בסמכותו העניינית, בקשר לאותה עבירה, אף אם נתונה סמכות מקומית גם לבית משפט אחר, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:
- (1) הבקשה הקודמת התייחסה למעצר בנסיבות האמורות בסעיף קטן (א)(3);
- (2) חקירת העבירה הועברה ליחידת חקירות אחרת.

כפי שפורט לעיל, סעיף 3(ב)(1) קובע את הכלל, כי יש להמשיך ולהגיש בקשות נוספות באותו הליך, באותו בית משפט שבו הוגשה הבקשה הראשונית. הפעם, כאמור בפעם השלישית בהליך מעצר הימים לגבי החשודים, הוגשה בקשה להארכת מעצר לבית משפט זה.

ב"כ המשטרה נימק את הגשת הבקשה בקרית שמונה, בכך שמדובר בעבירות שבוצעו באזור רמת הגולן. עוד צוין, כי לשכת התביעות אשר תטפל בתיק החקירה מכאן והלאה ואשר חתומה על הצהרת התובע, היא לשכת התביעות שיושבת בקרית שמונה. צוין כי מטעמים אלה, שעניינם נוחות וניידות של היחידה החוקרת, בחרה היחידה להגיש את הצהרת תובע ואת הבקשה הנוכחית בבית משפט זה, בית משפט השלום בקרית שמונה.

עוד צוין, כי היחידה המשטרתית המטפלת, היא יחידת ארז, הינה יחידה מחוזית, אשר בניגוד לנטען על ידי הסניגורים, חופשית לנקוט בהליכים בכל בתי משפט השלום במחוז הצפון.

עיינתי בבקשה ובטיעוני הצדדים. בנוסף, עיינתי בהליכים קודמים, ובייחוד בפרוטוקול הארכת המעצר הקודמת בבית משפט השלום בטבריה, וכן בערר שהוגש על ההחלטה ונדחה בעמ"י 50611-05-17 על ידי כב' השופט ע. טאהא ביום 24.5.17. לאחר עיון כאמור, ובשים לב להוראת החוק הספציפית, נחה דעתי כי דין הטענה להידחות, ואני מוצאת כי אין פסול, בוודאי לא פסול שורשי, המגיע עד כדי אי חוקיות, בכך שהבקשה הנוכחית הוגשה בבית משפט זה.

אני מפנה להתייחסותו של כב' השופט טאהא, בהחלטתו בערר, לסעיף 3(א)(3) ו-3(ב)(1) לחוק המעצרים, ולפרשנות שנתן להוראות חיקוק אלה. מהדברים עולה, כי רק במקום בו מתעוררת טענה לגבי אי סמכות מקומית של בית משפט, קיימות הגבלות להגיש בקשה נוספת בבית משפט אחר.

סעיף 3(א) לחוק המעצרים קובע, כי בקשות מעצר יוגשו לבתי משפט שבהם מתקיים אחד מאלה:

נעברה העבירה בתחומי, או שנמצאת בה היחידה הממונה על החקירה, או שיש מניעה נקודתית לפנות לבית משפט שעונה על הכללים הנ"ל.

בית משפט השלום בקרית שמונה מחזיק בסמכות מקומית מקבילה לסמכות שניתנת לבתי המשפט השלום בטבריה ובנצרת. מבחינת האזור בו בוצעו העבירות, הוא אזור רמת הגולן, הרי שיש סמכות לבית משפט זה. יחידת ארז פועלת בתחום מחוז הצפון, ולכן ישנה סמכות לטיפול בבקשותיה לכל בתי המשפט במחוז.

נראה אם כן, שעל פי פרשנותו של בית המשפט המחוזי בערר מאתמול - 24.5.17, ניתן להגיש בקשות בנתונים האמורים גם לבית משפט זה, מבלי להצביע על נסיבות מיוחדות שיפורטו.

לנוכח כל האמור לעיל, מצאתי כי אין פגם בהגשת הבקשה לבית משפט זה.

גם אם קיים פגם, בניגוד לקביעה שלעיל - הרי שאין בפגם זה כל פגיעה בזכות כלשהי של החשודים, ולא מדובר בפגם שדינו להביא לדחיית בקשת הארכת המעצר, אף לא לשחרורם של החשודים.

ראה לעניין זה את החלטתה של כב' השופטת (כתוארה דאז) א. חיות בבש"פ 6088/16, שם נדחתה טענה לגבי אי חוקיות בקשה להארכת מעצר בנסיבות דומות, ואף ממשיות יותר.

שם הוגשה בקשה ראשונה להארכת מעצר בבית משפט בירושלים, ובקשה מאוחרת יותר הוגשה בבית משפט במחוז הדרום. כב' השופטת חיות מצאה באותו עניין, שאכן נפל פגם בהתאם לסעיף 3(ב) לחוק המעצרים, ואולם דחתה את הבקשה לשחרר את אותו חשוד בשל הפגם, וזאת בנימוק שלהלן:

"אף על פי כן, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשת רשות הערר, הטעם לכך הוא, שלא שוכנעתי כי הפגם הנטען הוא פגם היורד לשורשו של עניין, ומצדיק התערבות בהחלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע. סעיף 3 לחוק המעצרים נועד למנוע מהמשטרה לערוך forum shopping, ולטלטל עצורים ברחבי הארץ ללא הצדקה או צורך.

במקרה דנן עניין לנו בחקירה משותפת לימ"ר נגב ולימ"ר ירושלים ומכאן שהסמכות המקומית להאריך את מעצרו של המבקש הייתה נתונה מלכתחילה הן לבית משפט השלום בירושלים והן לבית משפט השלום בבאר שבע. אכן, משהוגשה הבקשה להארכת מעצר לבית משפט השלום בירושלים היה עליו להמשיך לדון גם בבקשה הנוספת להארכת מעצר של המבקש כהוראת סעיף 3(ב) לחוק המעצרים ואולם, ההחלטה להעביר את הדיון בעניינו של המבקש לבית משפט השלום בבאר שבע נבעה מטעמים ענייניים ואין חולק כי היחידה החוקרת המהותית הנה ימ"ר נגב (ראו: החלטת

בית המשפט המחוזי בעמ' 3) וכי עניינם של שני עצורים נוספים בפרשה נדון אף הוא בבית משפט השלום בבאר שבע. אין מדובר אפוא בניסיון לערוך shopping forum או לטלטל את המבקש שלא לצורך ואין לומר כי הפגם ככל שנפל בהתנהלות המשטרה במקרה דנן חותר תחת תכליותיו של סעיף 3 לחוק המעצרים או גורם למבקש עיוות דין ולמעשה אין בו משום פגיעה מהותית בזכויותיו. על כן לא מצאתי כי יש הצדקה במקרה זה ליתן רשות לערור".

בענייננו, מדובר בעבירות חמורות לכאורה המיוחסות לחשודים, לגביהם הצהירה המאשימה כי בדעתה להגיש כתב אישום, כאן בבית משפט זה. הבקשות הוגשו בתוך אותו מחוז לבתי משפט המחזיקים בסמכות מקבילה. לא מצאתי כל חשד לפעילות לא הוגנת, בוודאי שלא מכוונת של המשטרה, או חשד לכוונה לפנות למותב כזה או אחר באופן מגמתי (מה שמכונה בהחלטת ביהמ"ש העליון הנ"ל shopping forum) אף לא ניסיון "לטלטל את החשודים". טענה ברוח זו ממילא לא נטענה בטענות הסניגורים.

לנוכח האמור לעיל, איני משחררת את החשודים מהטעמים שבהגשת הבקשה לבית משפט זה, ואדון בבקשה לגופה.

ב"כ החשודים נמנעו מלטעון כל טענה לגבי הנטען והמבוקש בהצהרת התובע. כאמור, מדובר בחשדות חמורים.

חומר החקירה מקים חשד סביר, ומדובר בחומר רב, אשר מחייב את בקשת המאשימה, כי תינתן לה שהות ללמדו לעומק, ולנסח את כתבי האישום והבקשה.

אני נעתרת לבקשה, ומורה על הארכת מעצרם של החשודים עד יום 29.5.17 שעה 14:00.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשע"ז, 25 מאי 2017, במעמד הנוכחים.